

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۳/۰۲/۲۰

پوهندوی آصف بهاند

په وجود او روح ځواکمن سړی هم ولاړ

(د پوهاند احمدشاه زغم مړینه)

دا دی بیا زموږ د پوهې او فرهنگ پر بن کې د ویر څپې خپرې شوې، پوهاند احمدشاه زغم مو له لاسه ورکړ. د شپېتمې لسيزې د پیل کلونو کې مې د لومړي ځل لپاره ولید، داسې درناوی به یې کاوه، چې ما فکر کاوه چې دی مو د خپلې کورنۍ کوم کشر غړی دی، خوله - له خدا ډکه، ارام او ځیرک سړی و.

جگه ونه، پراخې اورې او لکه جهان پهلوان له زوره ډک؛ خو مات او کمین انسان، برخورد صمیمي... په ټوله هغه موده کې چې له ده سره په پښتو څانگه کې په تدریسي چارو بوخت وم، زما نه یادېږي چې له ده نه به مې یوه بده خبره اورېدلې وي، تل یې داسې چلن کاوه چې دی تر ټولو کشر وي او د هر استاد د خدمت له پاره به ولاړ و.

دا له وجود او روح نه ځواکمن سړی کومې نا پېژاند مرض راوښو او داسې یې سره ونښخه چې د افغانستان څه چې، د جهان طبییان یې هم په مداوا پوه نه شول، اوس د تل لپاره کډه شو او وروسته تر دې له مور سره نور فزیکي شتون نه لري.

له ما سره د استاد زغم د رسمي دندې د همکارۍ او د شخصي ملگرتوب ډېرې خاطرې خوندي دی. زه چې هر ځل افغانستان ته لارم، زنگ به مې ورواوه چې چېرې یې، که به په کور کې و، مخامخ به کور ته ورغلم، ټوله ورځ به یې کېنولم، راته ویل به یې چې:

تلی نه شي، دا ورځ به له ماسره تېروي.



له بڼې اړخه استاد احمد شاه زغم، آصف بهاند او استاد بختمیر وزیري
د ۲۰۱۵م کال د د اپریل دولسمه، جمال مېنه، د استاد احمد شاه زغم کور.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

اوس به د استاد زغم د پېژندنې لپاره د ده بيوگرافي ته سر وربنکاره کړو او بيا به د ده فرهنگي فعاليتونه او ليکلي اثار ياد کړو.

پوهاند احمدشاه زغم د وطن د نوي نسل د روزلو په څنگ کې د فرهنگ په دغو برخو کې هم فعاليتونه کړي وو:

– ليکوال و،

– څېړونکی و،

– ژورناليست و،

– ژباړونکی و،

– شاعر و.

او په يادو برخو کې اثار هم ورنه پاتې دي.

پوهاند زغم په نوي نسل داسې ميښ و، لکه په خپل اولاد، پر وطن او خلکو باندې حاکمو ناخوالو ډېر زورواوه، د ناروغۍ فشار، پر وطن او خلکو باندې راغلو بدو حالاتو زړه، وروډواوه او د خدای دربار ته يې د عرضو لپاره ولېږه.



د استاد زغم د مړينې خبر د برېښنا په څېر په څو شېبو کې د نړۍ هر گوټ ته ورسيد او په ميډيا کې په بېرته راڅرکند شو. تاند لکه تل قدم وړاندې کړ او وروسته تر فيسبوک، لومړی درس و چې د پوهاند احمد شاه زغم د مړينې خبر يې خپور کړ، د تاند د خبر بشپړ متن دا دی:

«د پوهنتون استاد پوهاند دوکتور احمد شاه زغم ومړ»

تاند: (یک شنبه، د دلوې ۳۰ مه) د کابل پوهنتون د پښتو ادبياتو استاد پوهاند احمد شاه زغم د ورپېښې ناروغۍ له امله ومړ.

دکتور زغم د حاجي رازمحمد زوی په ۱۳۳۵ کال کې د کابل ولايت د پغمان ولسوالۍ په خالداري کلي کې زېږېدلی و.

هغه لومړنۍ زده کړې په ۱۳۴۲ کال کې د خواجه مسافر به لومړني ښوونځي کې پيل کړې، وروسته د خپلې ولسوالۍ د شهيد عبدالرازق لېسې ته لاړ او په ۱۳۵۶ کال کې له نوموړې لېسې فارغ شو.

د پاڼو شمېره: له 2 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

پوهاند زغم په ۱۳۵۷ کال کې د کابل پوهنتون د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي کې د لېسانس دورې زده‌کړې پیل کړې او په ۱۳۶۱ کال کې د نوموړي پوهنځي له پښتو څانگې څخه فارغ شو.

نوموړی په ۱۳۶۲ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانگې د علمي کادر غړی شو.

پوهاند زغم په ۱۳۶۷ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانگې څخه د ماسټرۍ سند ترلاسه کړ. همدا راز پوهاند صاحب زغم په ۱۳۹۶ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په پښتو څانگه کې د دکتورا زده‌کړې پای ته رسولې دي.

پوهاند زغم د استادۍ تر څنګ لیکوال، څېړونکی، ژورنالیست، ژباړونکی او شاعر هم و.

معاصره لیکوالي، پښتو عرفاني او تصوفي ادبیات، پښتو فلکورې ادبیات، د شعر بشکلاویزه برخه، پښتو چاربیته، په شپېتمه لسیزه کې د افغانستان پښتو شعر ته کتنه او رحمان بابا یو صوفي او عارف شاعر وو؟ د نوموړي مشهور چاپ شوي اثار دي.»

زه لکه تل هڅه کوم د هغو قلموالو، استادانو او فرهنگیانو په باب بشپړ معلومات وړاندې کړم چې نور له مور سره نشته. د پوهاند زغم بیوگرافي پخوا ما نه وه لیدلې چې خپره شوي وي. ما یو کال مخکې هڅه وکړه چې د ده په ژوند کې، د ده پر ترسره کړو فرهنگي کارونو څه ولیکم، په همدې نیت مې د زغم صاحب د بیوگرافي لټه وکړه، د بناغلي افضل شیرینزوی په مرسته مې – چې له استاد سره خپلوي لري – د استاد زغم د بیوگرافي لاندې متن ترلاسه کړی و چې زه یې پرته له لاسوهني دلته خپروم:

احمدشاه زغم د حاجی رازمحمد نیازی زوی په ۱۳۳۶ هـ ش کال د کابل ولایت پغمان ولسوالۍ د بلسان د گډخلیلو کلی کې په یوه بېوزلي، بزگره کورنۍ کې زېږدلی دی.

ابتدایي زده کړې یې د یادې ولسوالۍ د خواجه مسافر، د هغه وخت ابتدایي ښوونځي کې ترسره کړې دي، تر هغه وروسته یې دارواښاد داود خان په وخت کې له ابتدایي دورې څخه متوسط دورې ته د کانکور ازموینې تر بریالي سرته رسولو وروسته، په همدغه ښوونځي کې د منځنۍ دورې زده کړې پیل کړې او له نهم صنف څخه تر فراغت وروسته، د پغمان ولسوالۍ د هغه وخت عبدالرزاق شهید په لیسه کې زده کړې، په بریالیتوب سره ترسره کړې.

په ۱۳۵۷ هـ ل کال کې له لېسې څخه تر فراغت وروسته، کابل پوهنتون ته د کانکور له لارې د لوړو زدکړو چانس ترلاسه کړ او د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانگه کې یې د لیسانس د دورې څلورکلنې زده کړې پیل کړې.

په ۱۳۶۱ کال هـ ش کال لیسانس سند ترلاسه کړ او تر فراغت وروسته یې په ۱۳۶۲ کال د سرطان په ۲۶ مه، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانگې د نامزد پوهیالی په توګه ومنل شو.

د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په پښتو څانگه یې د تدریسي غړي په توګه کار پیل کړ. د تدریس په دوره کې یې، د تدریسي سره مل ځینې نور علمي، ادبي، اجتماعي او ژورنالېستيکي فعالیتونه ترسره کړي دي.

استاد احمدشاه زغم د خپلې تدریسي دندې تر څنګ په نورمال ډول د خپلو علمي ترفیعاتو له پاره د لارښود استادانو تر لارښوونې لاندې په منظم ډول د خپلو علمي ترفیعاتو کارونه په خپل وخت ترسره کول.

په ۱۳۶۴ هـ ش کال کې یې د ماسټرۍ دورې زده کړې پیل او په ۱۳۶۷ هـ ل کال کې یې د ماسټرۍ ډیپلوم ترلاسه کړ.

په ۱۳۶۸ هـ ل کال کې یې د عسکري مقدسي دندې د ترسره کولو لپاره د کورنیو چارو وزارت له لارې د هغه وخت باختر آژانس په نظامي شعبه کې د خبریال په توګه علمي او ادبي فعالیتونه پیل کړل.

د پوهنتون د علمي کارونو ترڅنګ یې د ۱۳۶۵ هـ ل کال څخه تر ۱۳۷۰ کلونو پورې په باختر آژانس، پښتو، دری داخلی ریاست نظامي شعبه کې او همدارنګه رادیو افغانستان په ځینو ادبي پروگرامونو کې برخه اخیستې ده او ژورنالېستيکي کار ته یې تر ۱۳۷۱ کلونو پورې په بېلابېلو علمي او ژورنالېستيکي ادارو کې دوام ورکړی. د پلوشي په اخبار، کابل مجلې او د اکاډمۍ د زېږي په اخبار کې یې لنډ او اوږده مطالب خپاره کړي دي.

په پوهنتون کې یې د نورو مضامینو د تدریس تر څنګه دا مضامین تدریس کړي دي:

– فلکلوري ادبيات،

– عرفاني ادبيات،

– ليکوالی .

په ۱۳۹۴ کلونوکې يې د کابل پوهنتون پښتو څانگې د «پي، ايچ، دي» زده کړې پيل کړې چې دغه دوره يې هم په برياليتوب سره پایته ورسوله. د ژوند تر پایه پورط په پښتو څانگه کې د پوهاند په توگه تدریسي او تحقيقي کار ته دوام ورکړ . د استاد پوهاند احمدشاه زغم د ځينو اثارو نومونه په لاندې ډول دي:

۱ – د جمعه گل عیسی خیل ژوند او افکار (مونوگراف)،

۲ – پښتوچاربيت، درسي کتاب،

۳ – تصوف په پښتو ادب کې، درسي کتاب،

۴ – پښتو فلکلوري ادبيات، درسي کتاب،

۵ – معاصره ليکوالي، درسي کتاب،

۶ – پښتو عرفاني ادبيات، درسي کتاب او په لسگونو چاپپتړه.

دغه راز د پوهاند زغم اته ويشت (۲۸) علمي څېړنيزي مقالې، په علمي مجلو کې خپرې شوي دي.

د ده په قلم د ژباړل شوو اثارو نومونه دا دي:

– عمومي روانشناسی د جيمز آلن اثر،

– زمونږ کمزوري ټکي، د کينټ اپن اثر،

– اراده،

– برياليتوب.

د همدې مقالې بر خاکه مي کار کاوه چې له کانادا څخه استاد محمد معصوم هوتک د استاد زغم د مړينې خبر د يوه عکس په رالېږلو راسره شريک کړ:

زمانه چې پر مدار د کينې راسې
د ادب پر منارو ټکي پرېباسې
په دېرې خواشيني سره چې زموږ وياړلې او منلې
استاد پوهاند دوکتور احمد شاه زغم وفات سو؛ انا
لله و انا اليه راجعون.
استاد نهايت مهربانه، زرسوانده او قدردانه شخصيت
وو؛ پر کور دې نور وي.
استاد ته دعا وکړ، الله دې ويخېږي؛ جنت دې ځای
سې. آمين



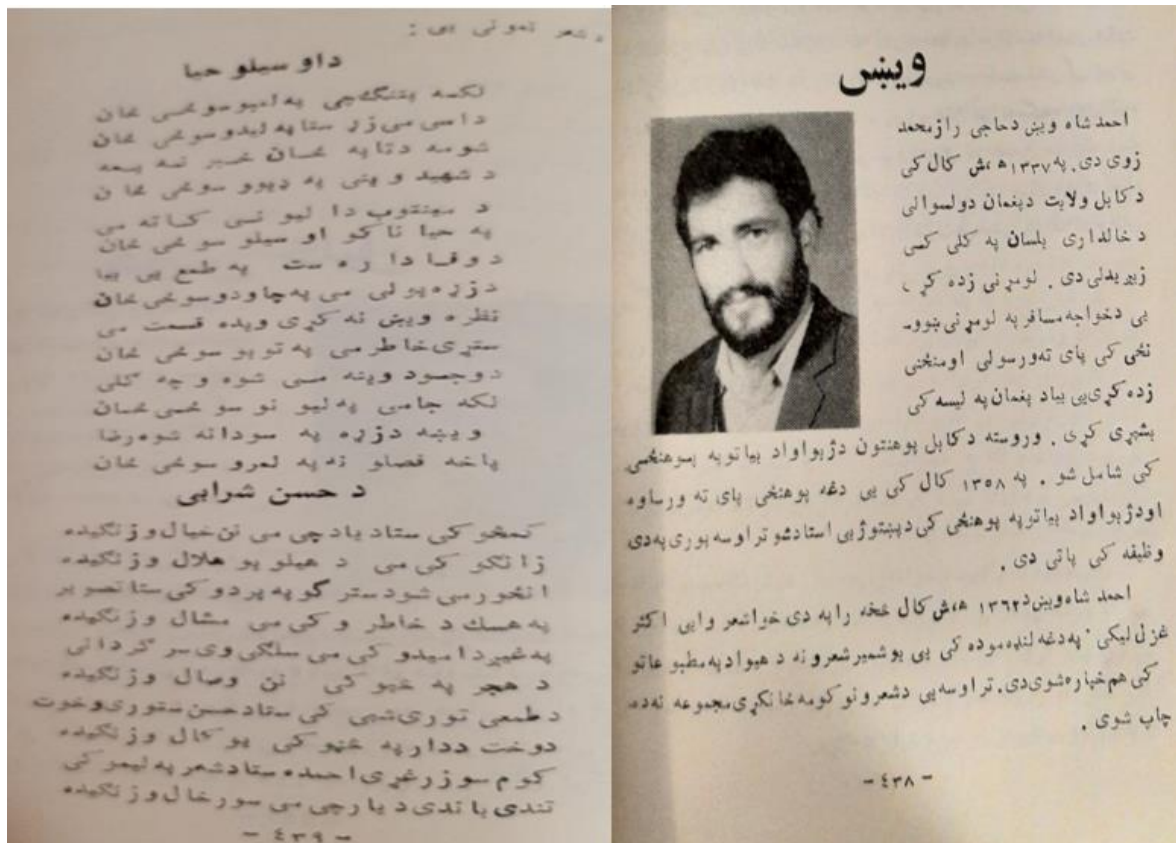
د پاڼو شميره: له 4 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالېږلو مخکې په ځير و لولئ

ما سمدلاسه زنگ ور وواهه د زغم پر مړينه مو خواشيني وښودله، ما ورته وويل چې د استاد زغم پر ژوند، زدکړو او علمي کارونو باندې مې د يو څه ليکلو هوډ کړی دی او پر بيوگرافي يې همدا اوس کار کوم. استاد هوتک ويل دا خو ښه کار دی، که ما هم څه پيدا کړل دروبه يې لېږم. څو شېبې وروسته يې د ښاغلي گل افضل ټکور د «دا ليکوال او دا څېرې» د هغو مخونو عکسونه را ولېږل چې د استاد احمد شاه زغم بيوگرافي په کې راغلي وه. (ټکور افضل، دا ليکوال او دا څېرې، لومړی ټوک، د چاپ او خپروني دولتي کوميټه، ۱۳۶۶ کال، ۴۳۸ - ۴۳۹ مخونه)

زه هماغه متن د عکس په بڼه تاسو درنو لوستونکو سره شريکوم:



دغه راز د پوهاند زغم د مړينې په پار د کابل پوهنتون د پښتو څانگې د فیسبوکپاڼې د تسلیت پیام په ترڅ کې هم د استاد زغم یوه لنډه بيوگرافي اېښودل شوې ده چې دلته يې رااڅلم:

«د خواشینی او غمشریکي پیغام:

په ډېرې خواشینی سره مو خبر ترلاسه کړ چې د پښتو ژبې ویاړلي استاد او خدمتگار پوهاند صاحب احمد شاه زغم د ژوند پور پرې کړ.

ارواښاد پوهاند دکتور احمدشاه زغم د حاجي رازمحمد زوی په ۱۳۳۵ کال کې د کابل ولایت د پغمان ولسوالۍ د خالداري کلي په یوه متدینه او علمدوسته کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې يې په ۱۳۴۲ کال کې د خواجه مسافر به لومړني ښوونځي کې پیل کړې، وروسته د خپلې ولسوالۍ د شهید عبدالرازق لېسې ته لار او په ۱۳۵۶ کال کې له نوموړې لېسې فارغ شو. پوهاند صاحب احمدشاه زغم په ۱۳۵۷ کال کې د کابل پوهنتون د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي کې د لېسانس دورې زده کړې پیل کړې او په ۱۳۶۱ کال کې د نوموړي پوهنځي له پښتو څانگې څخه فارغ شو. په ۱۳۶۲ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانگې د علمي کادر غړی شو. مرحوم استاد په ۱۳۶۷ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي له پښتو څانگې څخه د ماسټرۍ سند ترلاسه کړ. همدا راز پوهاند صاحب زغم په ۱۳۹۶ کال کې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په پښتو څانگه کې د دکتورا زده کړې پایته رسولې دي.

د پاڼو شمېره: له 5 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ

پوهاند صاحب زغم د پښتو ځانگي يو پياوړی او نوموتی استاد و. نوموړی په ۱۳۸۵ لمريز کال کې د کابل پوهنتون د رياست په وړاندیز د پښتو ځانگي امر وټاکل شو، چې د استادۍ تر څنگ يې ورسپارل شوي دنده په ښه توگه ترسره کړه. پوهاند صاحب احمدشاه زغم په ۱۳۹۴ کال کې د علمي خدمت مودې په پوره کولو سره د پوهاند علمي رتبه ترلاسه کړه.

پوهاند صاحب زغم د دې تر څنگ چې يو تکړه او ژبور استاد و تکړه ليکوال، څېړونکی، ژورناليست، ژباړونکی او شاعر هم و. نوموړي د خپل علمي خدمت پر مهال گڼ آثار پنځولي دي چې ځنې يې ناچاپ او ځينې بيا د چاپ په گانه سمبال شوي دي. معاصره ليکوالي، پښتو عرفاني او تصوفي ادبيات، پښتو فلکوري ادبيات، د شعر ښکلايزه برخه، پښتو چاربيته، په شپيتمه لسيزه کې د افغانستان پښتو شعر ته کتنه او رحمان بابا يو صوفي او عارف شاعر وو؟ هغه اثار دي چې د پښتو ژبې او ادب مينه والو ته يې ډالۍ کړي دي. د دې تر څنگ پوهاند صاحب احمد شاه زغم د بېلابېلو مجلو او ژورنالونو لپاره لسگونه علمي - څېړنيزې مقالې هم ليکلي او خپرې کړي دي.

که څه هم دروند استاد له اوږدې مودې راهيسې په يوه خطرناکه او ځورونکي ناروغۍ اخته وو، خو سره له دې يې هم خپلو علمي فعاليتونو ته ادامه ورکوله. په خورا سختۍ کې به خپلو ټولگيو ته حاضرېده او د دې وطن بچيانو ته به يې تدريس کاوه.

پوهاند صاحب عالم او فاضل شخصيت و. هغه که له يوې خوا ددې وطن يو وياړلی علمي کادر و، خو له بلې خوا په شخصي لحاظ يو عيار او بي جوړې ملگری و. هغه زده کوونکو ته د اولاد په سترگه کتل، په خوږو خبرو او ځانگړي لهجه يې د دوی د تربیې هڅه کوله. د استاد له هر مجلس يو څه زده کېدل، د هغه هېڅ کيسه له پيغام خالي نه وه او هېڅ مجلس يې بي روزني نه و. له استاد د هغه هر محصل پرېمانه خاطرې لري، خوږې خاطرې او داسې يادونه چې هم به يو درس وي او هم به د دې اوږده سفر د لارې مشالونه.

د استاد بېلتون د پښتو ادب کورنۍ ته سخت او نه جبرانېدونکی دی، خو څه ښه وايي هر گز نميرد آنکه دلش زنده شد به عشق. د استاد ياد به په کتابونو، مقالو او ليکنو کې زموږ په زړه کې وي. هغه به هېڅ وخت د پښتو ادب لرغوني کورنۍ ته په ابدي سفر تللی استاد نه وي، بلکې پوهاند صاحب احمد شاه زغم به يو تلپاتې او ځلانده نوم وي.

دا غم نه يوازې پښتو ځانگي بلکې د پښتو ژبې هر ليکوال او هر لوستي ته دروند او نه جبرانېدونکی دی، مور د استاد له درنې کورنۍ سره په دې غم کې ځان شريک بولو، د هغه سپېڅلي روح ته دعاگانې کوو او نوموړي ته د جنت الفردوس استدعا کوو.

پر گور يې نور

ياد يې تلپاتې

لار يې روښانه

انالله و انا اليه راجعون»

د استاد پوهاند زغم پر مړينه باندي د څو تنو فرهنگيانو او د ده د دوستانو د خواخوږۍ پيامونه:

محمود مرهون:

«زغم نوره و نه زغم او اوسپنيز انسان را و نړېدی
دغه ناچوړي که پر بل هر چا تېرېدلای په لومړيو څو ورځو کې يې واژه مگر دی يوازې خپل زغم، حوصلې او
خدای ج باورۍ و ساته نن يې پور پرې کړ او په حق و رسيدئ پوهاند دکتور احمدشاه زغم له اوږدې ناچوړۍ
وروسته پور پرې کړ او ابدیت ته و کوچيدئ استاده پر لوی رب دي سپارم نور الفاظ را خلاص سول.»

محبوب شاه محبوب:

«زما بي وسه او رنځوره استاده روح دي ارام اوسه، تر اخره چا لاس در نه کړ، د بي قدرو په دي لوی وطن کې
هيچا ستاسو مرسته ونه کړه.
اوس ارام ويده شه، تر ابده ويده شه او له بي قدره ملت خپل خدای ته ښي گيلې وکړه.

د پاڼو شميره: له 6 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

روح دي بناد»

محمد اسماعيل يون:

«استاده پر مخه دي بنه ، لاره دي روښانه!»

يو وخت يې تخلص (وبيښ) و، د خپل ولس د وښتابه لپاره يې بېدرېغه هلي ځلي وکړي ، خو د روزگار تجربو ورته وښودله چې پر ابدي خوب د ویده قوم راوښنول اسانه کار نه دی ؛ پوره اوسپله او زغم غواړي، نو بيا يې د (زغم) لنډ نوم د ځان لپاره غوره کړ. نږدې نيمه پېړۍ يې فرهنگي مزل وکړ ، په دې بهير کې يې ډېر دردونه او کړاوونه وزغمل، خو د ټينگ هوډ خاوند و، له روزگاره يې شکايت نه کاوه. په تېرو څو کلونو کې رنځونو ډېر وکړاوه، يو مقاوم سړی و، د سختي ناروغۍ په مقابل کې يې سخت مقاومت وکړ، خو ورځې وړاندې د پښتو څانگې استادان په ډله ييزه د استاد زغم پوښتنې ته ورغلو ، دی سره له دې چې سخت ناروغ و، دردونو سخت خوراوه، خو د خپلې ناروغۍ پر بستر يې د خپلې دردونو کيسه و نه کړه ، دلته يې هم د خپل هېواد د حالاتو په باب بحث کاوه؛ څنگه به شي ؟ حالات به بنه شي کنه لا به خراب شي ؟ هسي نه چې تر دې هم بتر حالات راشي او پر دې حال هم شکر و کارو؟ استاد د تجربو خاوند و ، د نظامونو د بقا او امحا څو مسلسلې تجربې په خپلو سترگو ليدلي وي ، نو ځکه خو تر خپل حالته د هېواد پر حالاتو زيات خورېده.

پر ۱۳۶۷ لمريز کال چې زه د کابل پوهنتون د پښتو څانگې د لومړي ټولگي محصل شوم، نو استاد احمدشاه وبيښ (زغم) مې د لومړنيو استادانو له جملې څخه و، هغه وخت استاد ډېر ځوان و، په تدريسي چارو کې يې د افهام او تفهيم بنه ځواک درلود. څلور کاله وروسته زه هم په همدې څانگه کې استاد شوم، پوره پينځه ډېرش کاله مې له استاد زغم سره په دې څانگه کې د يوې کورنۍ د غړو په شان تېر کړل، په دې بهير کې مې هېڅکله هم له استاد زغمه کومه داسې ترخه او تروه خبره وانه ورېدله چې زه پرې د ستړيا احساس وکړم. په وروستيو کلونو کې چې استاد سخت ناروغ و، نو له کوره به يې پښتو څانگې ته ځان سره وچه ډوډۍ او پرهيزانه راوړله ، کله چې به غرمه زه هلته وم ، نو ده به خپله ډوډۍ ما سره نيمه کړه، که ما به هر څومره د نه خوراک ټينگار وکړ، نو ده به ويل که غواړې چې دا ډوډۍ زما له ستوني تېره شي او خوند ترې واخلم نو حتمي به يې خوري، د استاد د مهربانه لاسونو کورنۍ ډوډۍ ډېره خوږه وه، خو نن چې د استاد جنازه وه، زه له خپل استاده ډېر لرې وم ؛ د استاد جنازه کې مې گډون و نه کړای شو، د هغه د جنازې بازو ته مې اوږه ور نه کړای شوه، د هغه وروستۍ ديدن مې نصيب نه شو. دا نو يو ډېر دردونکی حالت دی .استاده پر مخه دي ژبړي گلونه! پر دې هم باوري يم چې خپل رب ته به د خپل ولس د رنځور حالت تصوير وړاندې کړي او د مهربانۍ هيله به هم ترې وکړي.»

سيد تنظيم سيدي:

«زه زغم يم

خدایه څه شول هغه ښکلي ښکلي خلک
په ظاهر په باطن سپين سپيڅلي خلک

اتلس کاله وړاندې د کابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي د پښتو څانگې د لومړي کال د لومړي سمسټر صنف ته يوه خندانه څېره چې انرژي، حوصله مندي او د وجود مضبوطيا يې د کلک هوډ استازي کوله د صنف پر درشل پښه کېښوده، ځان يې زغم را معرفي کړ، احمدشاه زغم، د ليکوالۍ او بيا وروسته فولکلوري ادب مضمونونه يې را ښوول، خو تصوف يې د ژوند تومنه گرځولي وه، د اماره نفس شيطان يې د سالکيت د هستۍ پر مراندو تړلی و، خو ژوند يې پر فنا في پير نه، بلکې فنا في الله پر پلويۍ روان و، تل به يې وچولۍ پرانيستی او خوله به يې خندانه وه، له محصلينو سره ملگرۍ او همراز و، کله نا کله به يې نجونو ته يو هلک نيم هم په گوته کاوه، په ظاهره به يې په خندا دا خبره کوله، خو د ژوند له حقيقتونو څخه يو حقيقت هم همدا و، د استاذۍ ترڅنگ يې کله نا کله د ژورناليزم مراندې هم را کارلې او چې کله مې په علومو اکاډمۍ کې د کابل مجلې خپرنيز چار علمي سمبالنت کاوه، نو د ده علمي مقالو به يې پانۍ لارنگينې کړې، د ماسترۍ پر مهال مې بيا ډېره موده دغه مهربانه څېره لارښودې وه، چې د زرچاڼ اثر تومنه مې هم د ده د هڅوني پايله بولم، خو څه وخت وروسته يې له کابل مجلې سره اړيکې ترينگلي شوي، په لامل يې نه پوهېدم د پوهاوي لپاره مې يې د ليدلو هڅه پيل کړه، خو ژبړي زبښلي څېرې يې هر څه روښانه کړل، خو ډېر کلونه وروسته بيا هم د کابل پوهنتون د ادب په کور کې مې ديدن وشو، خو دا ځل د لاس په راکولو سره يې پوه شوم، چې د مهربانه لاس پر ځای مې وچ لرگي په لاس کې نيولي، مهربانۍ په کې وه، خو نور هغه پخوانۍ نرمښت په کې نه و.

د پانې شميره: له 7 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پاڅوالې د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

په کار وه چې په داسې حال کې مو د ده لاس نیوی کړی وای، خو قسم په خدای پر هر ځل لیدلو یې دومره خورېدم او خفه کېدم چې مه یې کوه پوښتنه او دا حال د ډېرو ملگرو و، په همدې پار د استاد حال ورځ تر بلې بدلیده او بدلیده آن تر دې چې نن یې د خواشینونکي خبر شاهدان یو، استاد په سلگونو او که مبالغه ونه کړم په زرگونو شاگردان د ادب او فرهنگ په ډگر کې وروزل، په لسگونو کتابونه او مقالې یې وکښلې او په لسگونو او سلگونو راپورونه یې وړاندې او د حقیقت خوا یې ونیوله. باري سبحانه د خپلو کړو خدمتونو له امله یې جنت ځای کړې او د قبر سفر او منزل یې اسانه کړې. امین یا رب العالمین.»

قیوم قویم:

«مرحوم استاد زغم یکی از غنیمت های بزرگ علمی و فرهنگی بود وفات ایشان یک ضایعه ی جبران نا پذیر است خداوند متعال جایگاهش را بهشت برین بگرداند به اهل خانواده اش ابراز تسلیت دارم روحش شاد و خاطراتش جاویدانه باد!»

استاد زغم د ژوند او ناروغۍ ډېر رنځونه وگالل، خو تر پایه ورته تسلیم نه شو. د ژوند له ناخوالو سره یې مبارزه وکړه، له ناروغۍ سره د جهان پهلوان په څېر وجنگید، د درملنې په پار یې چې څه له لاسه کېدل، وپکړل، خو...

پوهاند صاحب زغم مو اوس له لاسه ووت، ځای به یې د فرهنگي کورنۍ په منځ کې تش وي، خو د هېرېدلو نه دی، مور به یې د یو صادق، دانشمند او خدمتگار ملگري په ډول تل په یاد ولرو.

زه د پوهاند صاحب زغم کورنۍ، دوستانو، د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو څانگې همکارانو او د فرهنگ لویې کورنۍ ټولو غړو ته د تسلیت مراتب وړاندې کوم.

روح یې بناد،

یاد یې تلپاتې!